

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 332/2018

Ședința publică din data de 1 februarie 2018

Asupra admisibilității în principiu a recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea de chemare în judecată adresată

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Judecătorei Cornetu sub nr. x/1748/2014 din 06 martie 2014, contestatorul A., în contradictoriu cu intimata Agenția Națională de Integritate, a formulat contestație împotriva Raportului de evaluare nr. 6466/G/II din 17 februarie 2014 prin care a solicitat anularea acestuia, ca netemeinic.

Prin Sentința civilă nr. 6314/2014 din 06 noiembrie 2014, Judecătoria Cornetu a admis excepția necompetenței materiale a instanței și a declinat competența de soluționare a cererii, privind pe reclamantul A. și pârâta Agenția Națională de Integritate, în favoarea Curții de Apel București.

2. Soluția instanței de fond

Prin Sentința civilă nr. 2526 din 9 octombrie 2015, Curtea de Apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul A., în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Integritate, ca neîntemeiată.

3. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva Sentinței civile nr. 2526 din 9 octombrie 2015, pronunțată de Curtea de Apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamantul A. a declarat recurs, invocând prevederile art. 488 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ. și solicitând casarea hotărârii recurate și admiterea contestației formulate de acesta.

4. Apărările formulate în cauză

Prin întâmpinarea înregistrată la data de 07 aprilie 2016, intimata-pârâtă Agenția Națională de Integritate a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea sentinței de fond ca legală și temeinică.

5. Procedura de soluționare a recursului

Raportul întocmit în cauză în condițiile art. 493 alin. (2) și (3) C. proc. civ., republicat, a fost analizat în completul de filtru, fiind comunicat părților în baza încheierii de ședință din data de 16 noiembrie 2017, în conformitate cu dispozițiile art. 493 alin. (4) C. proc. civ., republicat.

Părțile nu au formulat un punct de vedere cu privire la raportul întocmit asupra admisibilității recursului.

II. Soluția instanței de recurs

Examinând cu prioritate condițiile de admisibilitate ale recursului, Înalta Curte constată că recursul este nul, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 486 alin. (2) C. proc. civ.: "La cererea de recurs se vor atașa dovada achitării taxei de timbru, conform legii [...]".

În cauză sunt incidente dispozițiile art. 24 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013, potrivit cărora: "În cazul în care se invocă încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, pentru cereri și acțiuni evaluabile în bani, recursul se taxează cu 50% din taxa datorată la suma contestată, dar nu mai puțin de 100 lei; în aceeași ipoteză, pentru cererile neevaluabile în bani, cererea de recurs se taxează cu 100 lei."

Prin adresa comunicată recurentului-reclamant la data de 08 martie 2016, conform dovezii de înmănare aflate la fila 11 din dosar, Înalta Curte a adus la cunoștința părții obligația achitării taxei judiciare de timbru în sumă de 100 de lei.

Prin Raportul asupra admisibilității recursului întocmit în cauză, magistratul raportor a opinat în sensul soluției de anulare a recursului, în principal ca netimbrat și, în măsura în care taxa judiciară de timbru va fi achitată până la data analizării în completul de filtru a admisibilității în principiu a recursului, a apreciat recursul ca fiind nul pentru neîndeplinirea obligației de achitare a taxei judiciare de timbru, în raport cu dispozițiile art. 486 alin. (2) teza I coroborate cu dispozițiile art. 486 alin. (3) C. proc. civ.

Raportul asupra admisibilității recursului a fost comunicat recurentului-reclamant A. la data de 27 noiembrie 2017, potrivit dovezii de înmănare aflate la fila 26 verso din dosar, acesta neformulând un punct de vedere și nedepunând dovada achitării taxei judiciare de timbru până la termenul stabilit pentru analizarea recursului de către completul de filtru.

Având în vedere aceste aspecte, Înalta Curte constată că recurentul-reclamant A. nu a respectat obligația legală a achitării taxei judiciare de timbru în cuantumul stipulat de art. 24 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013, deși această obligație i-a fost adusă la cunoștință atât prin adresa comunicată la data de 08 martie 2016, cât și prin comunicarea raportului asupra admisibilității în principiu a recursului.

Înalta Curte constată că recursul nu este scutit de la plata taxei judiciare de timbru, iar la dosar nu a fost depusă, de către recurentul-reclamant, o cerere de acordare a ajutorului public judiciar, potrivit dispozițiilor O.U.G. nr. 51/2008.

Consecința neachitării taxei judiciare de timbru aferentă căii de atac a recursului este prevăzută de dispozițiile art. 486 alin. (3) C. proc. civ., sancțiunea fiind nulitatea recursului netimbrat.

Prin urmare, pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 486 alin. (2) și (3) și art. 493 alin. (5) C. proc. civ., republicat, Înalta Curte va dispune anularea recursului declarat de reclamantul A. împotriva Sentinței civile nr. 2526 pronunțată de Curtea de Apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca netimbrat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E:

Anulează recursul declarat de A. împotriva Sentinței civile nr. 2526 pronunțată de Curtea de Apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca netimbrat.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 1 februarie 2018.